

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

5 AVRIL 1962.

PROJET DE LOI

portant approbation des actes internationaux
suivants :

- a) Accord créant une association entre la Communauté Économique Européenne et la Grèce, annexes, protocoles, acte final et ses annexes, et échange de lettres;
- b) Accord relatif aux mesures à prendre et aux procédures à suivre pour l'application de l'accord créant une association entre la Communauté Économique Européenne et la Grèce et accord relatif au protocole financier annexé à l'accord créant une association entre la Communauté Économique Européenne et la Grèce, signés à Athènes le 9 juillet 1961.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES ⁽¹⁾,
PAR M. WIGNY.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Van Acker (A.).

A. — Membres : MM. Delwaide, De Schryver, Dewulf, Fimmers, Herbiet, Lefère, le Hodey, Parisis, Scheyven, Wigny, Willot. — Bohy, Dejardin, De Kinder, Glinne, Huysmans, Pierson, Radoux, Terwagne, Van Acker (A.), Van Eynde. — Drèze, Kronacker.

B. — Suppléants : M. Cooreman, Mme De Riejaecker-Legot. MM. Devos, Loos, Saintraint, Tindemans. — Bracops, Cools, De Keuleneir, Grégoire, Guillaume. — Demuyter.

Vote :

311 (1961-1962) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

5 APRIL 1962.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring der volgende internationale
akten :

- a) Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Griekenland, bijlagen, protocollen, slotakte en haar bijlagen, en wisseling van brieven;
- b) Overeenkomst inzake maatregelen en procedures nodig ter toepassing van de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Griekenland en overeenkomst inzake het financiële protocol gehecht aan de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Griekenland, ondertekend te Athene op 9 juli 1961.

VERSLAG

— NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE ZAKEN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER WIGNY.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Van Acker (A.).

A. — Leden : de heren Delwaide, De Schryver, Dewulf, Fimmers, Herbiet, Lefère, le Hodey, Parisis, Scheyven, Wigny, Willot. — Bohy, Dejardin, De Kinder, Glinne, Huysmans, Pierson, Radoux, Terwagne, Van Acker (A.), Van Eynde. — Drèze, Kronacker.

B. — Plaatsvervangers : de heren Cooreman, Mevr. De Riejaecker-Legot, de heren Devos, Loos, Saintraint, Tindemans. — Bracops, Cools, De Keuleneir, Grégoire, Guillaume. — Demuyter.

Zie :

311 (1961-1962) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

MESDAMES, MESSIEURS,

1. L'Accord créant une association entre la Communauté Economique Européenne et la Grèce constitue le premier cas d'application de l'article 238 du Traité instituant le Marché Commun.

Cet article 238 est libellé comme suit :

« La Communauté peut conclure avec un Etat tiers, une union d'Etats ou une organisation internationale, des accords créant une association caractérisée par des droits et obligations réciproques, des actions en commun et des procédures particulières.

» Ces accords sont conclus par le Conseil agissant à l'unanimité et après consultation de l'Assemblée.

» Lorsque ces accords impliquent des amendements au présent Traité, ces derniers doivent être préalablement adoptés selon la procédure prévue à l'article 236. »

Le présent Accord n'a pas la valeur d'un précédent. L'article 238 est en effet rédigé d'une façon suffisamment souple pour permettre des associations de types fort différents, adaptées aux besoins de chaque partenaire. Il a fallu toutefois résoudre de nombreuses questions de principe. C'est ce qui explique la longueur des négociations. La demande du Gouvernement hellénique, introduite le 8 juin 1959, a été suivie de « conversations exploratoires » avec la Commission de la C.E.E., puis de véritables négociations (mars 1960 — mars 1961) aboutissant à un projet d'accord (31 mars 1961), qui dut être complété par des protocoles, déclarations interprétatives et déclarations d'intention avant d'être signé, le 9 juillet 1961.

2. Il convient de rappeler la philosophie économique qui inspire le Traité de Rome.

D'une part la Communauté établit un marché commun et rapproche progressivement les politiques des Etats membres (art. 1).

Par ailleurs elle n'entend pas rester isolée. Héritière et continuatrice, dans le domaine économique, d'Etats dont l'influence dans le monde a été prépondérante, elle cherche la collaboration des autres Etats. Celle-ci peut être réalisée d'une triple façon.

Tout Etat européen peut demander à devenir membre à part entière de la Communauté. L'adhésion n'est pas automatique. La procédure prévoit notamment l'accord unanime du Conseil de Ministres (art. 237).

Sans limitation géographique, la Communauté peut conclure des accords d'association avec un Etat tiers, une union d'Etats ou une organisation internationale (art. 238). C'est un pareil accord avec la Grèce que le Parlement belge est invité à approuver.

Enfin, des traités de commerce sont possibles avec les Etats qui ne veulent être ni adhérents, ni associés (art 113). Dès sa création, la Communauté a affirmé qu'elle poursuivait une politique libérale. On trouve dans le préambule le passage suivant : « Désireuse de contribuer, grâce à une politique commerciale commune, à la suppression progres-

DAMES EN HEREN,

1. De Overeenkomst, waarbij een associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en Griekenland tot stand wordt gebracht, is het eerste geval waarin artikel 238 van het Verdrag tot oprichting van de Gemeenschappelijke Markt wordt toegepast.

Artikel 238 luidt als volgt :

« De Gemeenschap kan met een derde Staat, een Staten-unie of een internationale organisatie akkoorden sluiten, waardoor een associatie wordt tot stand gebracht, welke door wederzijdse rechten en verplichtingen, gemeenschappelijk optreden en bijzondere procedures wordt gekenmerkt.

Die akkoorden worden gesloten door de Raad krachtens een na raadpleging van de Vergadering met eenparigheid van stemmen genomen besluit.

» Wanneer die akkoorden wijzigingen in dit Verdrag medebrengen, moeten deze wijzigingen vooraf worden aangenomen volgens de procedure bedoeld in artikel 236. »

De onderhavige overeenkomst geldt niet als een precedent. Artikel 238 is op een zo soepele wijze opgesteld om associaties van een zeer verschillend type, die aan de behoeften van elke partner zijn aangepast, mogelijk te maken. Tal van principiële kwesties dienden echter te worden opgelost. Dit verklaart het aanslepen der onderhandelingen. Het verzoek van de Griekse Regering, op 8 juni 1959 ingediend, gaf aanleiding tot « oriënterende besprekingen » met de Commissie van de E.E.G., daarna tot werkelijke onderhandelingen (maart 1960-maart 1961), die hebben geleid tot een ontwerp van overeenkomst (31 maart 1961), dat moest aangevuld worden door protocollen, interpretatieve en intentionele verklaringen, alvorens het op 9 juli 1961 werd ondertekend.

2. Er weze aan herinnerd aan de economische oogmerken welke tot het Verdrag van Rome hebben geleid.

Enerzijds, stelt de Gemeenschap een gemeenschappelijke markt in, en zij brengt het beleid van de Lid-Staten geleidelijk nader tot elkaar (art. 1).

Die Gemeenschap heeft trouwens niet de bedoeling afgezonderd te blijven. Daar ze, op economisch gebied, in de plaats treedt van Staten die in de wereldpolitiek een overwegende rol gespeeld hebben, tracht zij de medewerking te verkrijgen van de andere Staten. Deze medewerking kan op driefvoudige wijze tot stand komen.

Elke Europese Staat kan vragen om volwaardig lid te worden van de Gemeenschap. De toetreding gebeurt niet automatisch. Volgens de ter zake voorgeschreven procedure, moet met name de eenparige instemming van de Raad van Ministers verkregen worden (art. 237).

Zonder enigerlei geografische beperking mag de Gemeenschap associatie-akkoorden sluiten met een derde Staat, een Staten-Unie of een internationale organisatie (art. 238). Een dergelijk akkoord met Griekenland is thans ter goedkeuring aan het Belgisch Parlement voorgelegd.

Ten slotte zijn handelsakkoorden mogelijk met de Staten die noch toetreden, noch geassocieerd lid willen worden (art. 113). Van haar oprichting heeft de Gemeenschap verklaard een liberale politiek te zullen voeren. In de preambule komt de volgende passus voor : « Geleid door de wens, door middel van een gemeenschappelijke handels-

sive des restrictions aux échanges internationaux... ». Cette déclaration liminaire est explicitée par l'article 110 :

« En établissant une union douanière entre eux, les Etats-membres entendent contribuer, conformément à l'intérêt commun, au développement harmonieux du commerce mondial, à la suppression progressive des restrictions aux échanges internationaux et à la réduction des barrières douanières.

» La politique commerciale commune tient compte de l'incidence favorable que la suppression des droits entre les Etats-membres peut exercer sur l'accroissement de la force concurrentielle des entreprises de ces Etats. »

On ne découvrira pas dans d'autres constitutions nationales ou instruments constitutifs d'une organisation économique internationale des déclarations aussi catégoriques.

Elles ne sont pas d'ailleurs restées des vœux pieux. On sait que la C.E.E. offre de réduire de 20 %, moyennant réciprocité, son tarif extérieur. Dès à présent, le rapprochement des différents tarifs nationaux se calcule par rapport à ce tarif extérieur commun provisionnellement réduit.

3. L'association est moins que l'adhésion et plus qu'un traité de commerce.

Elle est moins que l'adhésion. Un nouveau membre à part entière doit accepter tout le Traité et ne peut réclamer un statut particulier. Sans doute, le Traité lui-même peut être amendé pour tenir compte de l'élargissement de la Communauté (art. 237). Par exemple, la représentation du nouveau membre dans les organes communautaires, la stipulation de certaines clauses de sauvegarde, sont prévues. Mais ce sont adaptations plutôt que révisions. La distinction a été clairement faite dans le début des négociations avec la Grande-Bretagne. Au contraire, l'associé, par hypothèse distinct de l'adhérent, a un statut spécial. Il ne participe pas à toutes les charges et ne profite pas de tous les avantages.

D'autre part, l'association est plus qu'un simple traité de commerce. Elle crée entre parties un lien organique. Selon les termes de l'article 238, elle prévoit en effet, des actions communes et des procédures communes. En d'autres termes, des institutions doivent élaborer une politique.

4. Une expérience encore courte nous fait distinguer parmi les candidats associés plusieurs catégories.

Les uns ne peuvent pas devenir adhérents pour des raisons économiques. Leur économie est encore trop faible pour recevoir de plein fouet le choc de la concurrence interne. Elle a besoin de protection et même d'aides financières pour se développer.

Les autres ne peuvent ou ne veulent adhérer pour des raisons politiques. Ils savent que le Marché Commun a une vocation politique. Il suffit pour s'en convaincre de relire le préambule. Les signataires s'affirment « déterminés à établir les fondements d'une union sans cesse plus étroite entre les peuples européens; ... résolu à affermir par la constitution de cet ensemble de ressources la sauvegarde de la paix et de la liberté et appelant les autres peuples de l'Europe qui partagent leur idéal, à s'associer à cet effort ». Pour des raisons diverses, certains Etats ne peuvent ou ne veulent pas partager ces responsabilités.

politiek bij te dragen tot de geleidelijke opheffing der beperkingen in het internationale handelsverkeer... ». Deze inleidende verklaring wordt nader toegelicht in artikel 110 : « Door te zamen een douane-unie op te richten, beogen de Lid-Staten een bijdrage, in overeenstemming met het gemeenschappelijk belang, te leveren tot een harmonische ontwikkeling van de wereldhandel, de geleidelijke afschaffing van de beperkingen in het internationale handelsverkeer en de verlaging van de tariefmuren.

» Bij de gemeenschappelijke handelspolitiek wordt rekening gehouden met de gunstige invloed die de afschaffing van de rechten tussen de Lid-Staten kan uitoefenen op de toeneming van het vermogen tot mededinging van de ondernemingen dezer Staten. »

In andere nationale staatsregelingen of constituerende instrumenten van een internationale economische organisatie treft men dergelijke categorieke verklaringen niet aan.

Het is trouwens niet bij die vrome wensen gebleven. Zoals men weet, is de E.E.G. bereid om haar buitentarief met 20 % te verminderen, op voorwaarde van wederkerigheid. Van nu af aan moet de toenadering van de onderscheiden nationale tarieven berekend worden naar verhouding van dit gemeenschappelijk en tijdelijk verlaagd buitentarief.

3. Associatie betekent minder dan toetreding en meer dan een handelsverdrag.

Zij betekent minder dan toetreding. Een nieuw en volwaardig lid moet gans het Verdrag aanvaarden en kan geen bijzondere status opeisen. Het Verdrag zelf kan ongetwijfeld geamendeerd worden om aan de uitbreiding van de Gemeenschap te beantwoorden (art. 237). Zo heeft men bij voorbeeld voorzien in de vertegenwoordiging van het nieuw lid in de gemeenschappelijke organen en in het vaststellen van zekere vrijwaringsclausules. Doch dit zijn eerder aanpassingen dan herzieningen. Dit onderscheid werd duidelijk gemaakt bij het begin van de onderhandelingen met Groot-Brittannië. De geassocieerde daarentegen, die bij hypothese van de toetredende mogendheid verschilt, geniet een bijzondere status. Hij dient niet alle lasten te dragen en deelt ook niet in alle voordelen.

Bovendien betekent de associatie meer dan een eenvoudig handelsverdrag. Zij schept een organische band tussen de partijen. Luidens artikel 238 worden inderdaad een gemeenschappelijk optreden en gemeenschappelijke procedures bepaald. M.a.w. er moet door de instellingen een beleid tot stand worden gebracht.

4. Een ervaring van korte duur maakt het ons mogelijk de kandidaat-geassocieerden in verscheidene categorieën in te delen.

De enen kunnen niet toetreden om economische redenen. Hun economie is nog te zwak om met succes het hoofd te bieden aan een frontale aanval van de interne concurrentie. Zij dient beschermd en zelfs financieel gesteund om zich te kunnen ontwikkelen.

De anderen kunnen of willen niet toetreden om politieke redenen. Zij beseffen dat de Gemeenschappelijke Markt een politieke rol te vervullen heeft. Om zich daarvan te overtuigen volstaat het de inleiding te herlezen. De onder-tekenaars verkaren zich « vastberaden, de grondslagen te leggen voor een steeds hechter verbond tussen de Europese volkeren; ... vastbesloten, door deze bundeling van krachten de waarborgen voor vrede en vrijheid te versterken, en de overige Europese volkeren die hun idealen delen oproepende, zich bij hun streven aan te sluiten ». Om verschillende redenen kunnen of willen bepaalde Staten deze verantwoordelijkheden niet delen.

Notons enfin le cas spécial des pays et territoires d'outre-mer qui ont (à l'époque de la signature) « des relations particulières » avec la Belgique, la France, l'Italie et les Pays-Bas. Les signataires ont entendu confirmer la solidarité entre l'Europe et les pays d'outre-mer (préambule). Ils s'imposent comme objectif « l'association des pays et territoires d'outre-mer en vue d'accroître les échanges et de poursuivre en commun l'effort de développement économique et social » (art. 2).

Cette association est soumise à des réglementations particulièrement généreuses (art. 131). Une première convention d'application, conclue pour cinq ans (art. 136), va expirer et son renouvellement fait l'objet de négociations.

5. Une doctrine et une politique de l'association n'ont pas encore été clairement définies à ce jour. Le rapport de M. Birkelbach à l'Assemblée parlementaire européenne est le document le plus complet que nous possédions sur cette question (Doc. n° 122, 1961-1962, du 15 janvier 1962).

L'association est moins totale que l'adhésion. Néanmoins, elle n'est pas de droit pour les Etats européens qui ne veulent pas devenir membres à part entière. C'est une erreur que font communément les candidats. Voyant les avantages de la Communauté et les dangers de l'exclusion, ils invoquent l'unité européenne pour être associés à des conditions qui leur conviennent. En fait, il faut une négociation équilibrant droits et charges. La Communauté doit y trouver son intérêt comme l'Etat associé. Elle sera particulièrement attentive à ne pas compromettre sa nature, sa vitalité, son dynamisme, son objectif final. Déjà la multiplicité et la diversité des associations risquent en soi d'être une entrave. Désormais, toute initiative communautaire ne sera-t-elle pas subordonnée à l'accord préalable de tous ces associés ? La Communauté, en consentant des liens organiques avec des Etats qui ne sont plus des tiers, mais ne deviennent pas des adhérents, doit veiller à sauvegarder son autonomie.

Certains pensent que l'associé devrait accepter aussi bien les buts politiques que les buts économiques de la Communauté. Pareille exigence est controversée, car elle rendrait difficile une association avec des neutres par obligation ou vocation tels que l'Autriche ou la Suisse; de même, il est peu recommandable d'assortir d'exigences politiques une association avec les pays et territoires d'outre-mer.

Au point de vue économique, l'association peut prendre la forme d'un marché commun ou d'une zone de libre échange. Si elle prend une autre structure — par exemple un accord de coopération économique —, la convention du G.A.T.T. impose de respecter, au profit des Etats tiers, la clause de la nation la plus favorisée.

Enfin, l'aspect institutionnel doit être retenu. L'associé ne participe pas aux organes communautaires. Il faut prévoir la création d'organes spéciaux dont la structure est logiquement paritaire et dont la compétence s'étend à tous les problèmes de l'association.

6. La Grèce a déclaré qu'elle partage sans restriction l'idéal des Six. Elle veut devenir membre à part entière. C'est l'état de son économie qui provisoirement l'en empêche. Pour elle, l'association est un stage, une période de transition. Cette prise initiale de position explique beaucoup de particularités de l'Accord.

Stippen wij ten slotte het bijzonder geval aan van de landen en gebieden overzee die (op het tijdstip van de ondertekening) « bijzondere betrekkingen » onderhielden met België, Frankrijk, Italië en Nederland. De ondertekenaars wensen de verbondenheid van Europa met de landen overzee te bevestigen (inleiding). Zij hebben zich ten doel gesteld « de associatie van landen en gebieden overzee, ten einde het handelsverkeer uit te breiden en in gezamenlijke inspanning de economische en sociale ontwikkeling te bevorderen » (art. 2).

Die associatie is aan zeer ruim opgevatte regelingen onderworpen (art. 131). Een eerste toepassingsovereenkomst, die gesloten werd voor vijf jaar (art. 136), gaat ten einde lopen en de hernieuwing ervan maakt het voorwerp uit van onderhandelingen.

5. Tot op heden werd de doctrine en het beleid van de gemeenschap nog niet klaar omschreven. Het verslag van de heer Birkelbach aan het Europees Parlement is het meest volledige document dat wij over dit vraagstuk bezitten (Stuk n° 122, 1961-1962 van 15 januari 1962).

De associatie is minder totaal dan de toetreding. Zij geldt nochtans niet van rechtswege voor de Europese Staten die geen volwaardige leden willen worden. Zulke vergissing wordt gewoonlijk door de gegadigden begaan. Wanneer zij de voordelen van de Gemeenschap en de gevaren van de uitsluiting zien, roepen zij de Europese eenheid in om geassocieerd te worden aan de voorwaarden die hun geschikt lijken. Feitelijk zijn onderhandelingen vereist, die rechten en plichten in evenwicht brengen. De Gemeenschap dient er zowel belang bij te hebben als de geassocieerde Staat. Zij zal er bijzonder voor waken om haar aard, haar levenskracht, haar dynamisme, haar uiteindelijk doel niet in het gedrang te brengen. De menigvuldigheid en de verscheidenheid van de associaties dreigt reeds op zichzelf een hinderpaal te zijn. Zal ieder gemeenschappelijk initiatief voortaan niet afhankelijk zijn van het voorafgaande akkoord van alle geassocieerden ? Wanneer zij insteemt met organische banden met Staten die geen derden meer zijn, maar ook niet toetreden, dient de Gemeenschap er voor te waken haar zelfstandigheid te vrijwaren.

Sommigen denken dat de geassocieerde zowel de politieke als de economische doeleinden van de Gemeenschap zou moeten aanvaarden. Dergelijke eis wordt betwist want hij zou een verbinding met neutralen, die neutraal zijn uit verplichting of uit roeping, zoals Oostenrijk of Zwitserland, bemoeilijken; het zou eveneens weinig aanbevelenswaardig zijn een associatie met de landen en gebiedsdelen overzee gepaard te doen gaan met politieke eisen.

Van economisch standpunt uit, kan de associatie de vorm aannemen van een gemeenschappelijke markt of van een vrijhandelszone. Indien zij een andere structuur aanneemt — bijvoorbeeld een overeenkomst tot economische samenwerking — legt de G.A.T.T. de verplichting op, ten voordele van derde staten, de meestbegunstigingsclausule in acht te nemen.

Ten slotte moet rekening worden gehouden met het institutionele aspect. De geassocieerde neemt geen deel aan de gemeenschappelijke organen. Men moet in de oprichting voorzien van speciale organen, waarvan de structuur logisch paritair is en de bevoegdheid zich tot alle problemen van de associatie uitstrekt.

6. Griekenland heeft verklaard de idealen van de Zes zonder voorbehoud te delen. Het wenst een volwaardig lid te worden. De toestand van zijn economie is daartoe echter een voorlopig beletsel. Het beschouwt de associatie als een stage, een overgangperiode. Door deze eerste stellingname kunnen vele eigenaardigheden van de Overeenkomst worden verklaard.

Le Royaume hellénique est pauvre en ressources naturelles autres qu'agricoles, en industries et en main-d'œuvre qualifiée. On a dû organiser un système compliqué qui favorise l'implantation de nouvelles industries et d'une manière plus générale le développement équilibré de l'économie, tout en se fondant sur le principe de la liberté des échanges intra-communautaires.

L'association est fondée sur une union douanière progressivement réalisée. En premier lieu, les exportations helléniques vers la Communauté seront complètement libérées en 12 ans; si les droits de douanes et contingents entre les membres sont plus rapidement supprimés, la Grèce en profitera. Deuxièmement, dans l'autre sens, les importations ne seront totalement libres qu'après 22 ans; ainsi l'exige l'état peu développé de l'économie grecque; on donne à ses industries naissantes la possibilité de s'affermir avant d'entrer en compétition, sur le marché national, avec les producteurs étrangers; on va jusqu'à prévoir dans ce but, la possibilité de créer, de rétablir ou d'augmenter la protection dans certains cas. En troisième lieu, le tarif extérieur commun sera mis en place, selon les produits, dans un délai qui s'étend de 12 à 22 ans; la Grèce accepte ce tarif dans la forme actuelle et avec ses modifications ultérieures; toutefois, pour cinq groupes de marchandises particulièrement importantes dans ses échanges, toute modification doit être préalablement approuvée par le Conseil d'association et par ailleurs, certains contingents tarifaires pourront être consentis par la Grèce à ses fournisseurs traditionnels.

On sait que la Communauté européenne ne se limite pas à une union douanière. C'est en outre une union économique fondée sur une politique économique commune. Aussi l'harmonisation — plus ou moins complète — des politiques est-elle également prévue dans l'Accord. Des dispositions spéciales concernent l'agriculture: la libération doit aller de pair avec l'harmonisation.

Pour faciliter le développement de l'économie hellénique, la Communauté accorde une aide financière de 125 millions de dollars, utilisable dans les cinq premières années.

Dernière remarque, l'Accord concerne la Communauté Economique Européenne. Il ne s'étend pas à la C.E.C.A., ni à l'Euratom. Toutefois, la libération des échanges s'étendra au commerce des produits qui sont de la compétence de l'Euratom.

7. Un Conseil ministériel d'association a été constitué sur une base paritaire; un système de recours est prévu pour régler les différends éventuels. Des contacts et coopérations seront organisés par le Conseil d'association entre la Grèce et l'Assemblée parlementaire, d'une part, le Comité économique et social, d'autre part.

La Communauté a préservé son autonomie. Elle continuera à prendre seule, les décisions que nécessitent son développement ou sa politique économique. Sur certains points, ces décisions s'imposeront automatiquement à la Grèce. Nous venons de citer l'exemple d'une augmentation ou d'une diminution du tarif extérieur. D'autres résolutions ne s'étendent au Royaume hellénique que si le Conseil d'association le décide. Notons que ce Conseil ne groupant que deux membres — la Communauté, d'une part, et la Grèce, d'autre part, — ne peut prendre ses décisions qu'à l'unanimité; une partie ne peut imposer sa volonté à l'autre. Ceci signifie que l'Association ne se développera en fait que dans la mesure où subsistera une volonté politique commune.

Het Griekse koninkrijk is arm aan andere natuurvoortbrengselen dan landbouwprodukten, aan industrieën en aan geschoolde werkkrachten. Men heeft een ingewikkeld systeem moeten inrichten om de vestiging van nieuwe industrieën en, meer in het algemeen, de evenwichtige ontwikkeling van de economie in de hand te werken, stelsel dat berust op het beginsel van het vrij handelsverkeer binnen de Gemeenschap.

De associatie is gegrond op een geleidelijk tot stand gebrachte douane-unie. In de eerste plaats zal de Griekse uitvoer naar de Gemeenschap in 12 jaar volledig worden geliberaliseerd; indien de tolrechten en contingenten tussen de leden vlugger worden afgeschaft zal Griekenland er voordeel bij hebben. Ten tweede, in de andere richting, zal de invoer eerst na 22 jaar volledig worden geliberaliseerd; zulks wordt door de weinig ontwikkelde toestand van de Griekse economie vereist; aan zijn pas tot stand gekomen industrieën wordt de mogelijkheid verschaft zich te versterken alvorens op de nationale markt in concurrentie te moeten treden met de buitenlandse producenten; hiervoor voorziet men zelfs in de mogelijkheid, in zekere gevallen bescherming in te voeren, opnieuw in te stellen of te verscherpen. Ten derde, zal het gemeenschappelijk buiten-tarief worden ingesteld, naargelang van de aard der produkten, binnen een termijn die zich over 12 en 22 jaar uitstrekt; Griekenland aanvaardt dit tarief in zijn huidige vorm en met zijn latere wijzigingen; voor vijf groepen waren, echter, die bijzonder belangrijk zijn voor zijn handelsverkeer, moet elke wijziging vooraf door de Associatieraad worden goedgekeurd en, anderzijds, zullen sommige tariefcontingenten door Griekenland aan zijn traditionele leveranciers toegestaan kunnen worden.

Zoals bekend, is de Europese Gemeenschap niet enkel een douane-unie. Zij is bovendien een economische unie die op een gemeenschappelijk economisch beleid berust. In de Overeenkomst is dan ook voorzien in de harmonisering — in min of meer volledige mate — van het beleid. Voor de landbouw is voorzien in speciale bepalingen: de liberalisatie dient gepaard te gaan met harmonisering.

Opdat de Griekse economie zich gemakkelijker zou kunnen ontplooiën, verleent de Gemeenschap financiële hulp ten belope van 125 miljoen dollar, waarvan tijdens de eerste vijf jaren gebruik kan worden gemaakt.

Ten slotte valt op te merken dat bij de Overeenkomst enkel de Europese Economische Gemeenschap is betrokken en niet de E.G.K.S. of Euratom. De liberalisatie van het handelsverkeer zal echter ook produkten omvatten die tot de bevoegdheid van Euratom behoren.

7. Er is een ministeriële Associatieraad ingesteld op paritaire basis; voor het regelen van eventuele geschillen is voorzien in een systeem van beroep. Door de Associatieraad zal worden gezorgd voor contact en samenwerking tussen Griekenland en het Europese Parlement aan de ene en het Economisch en Sociaal Comité aan de andere kant.

De Gemeenschap heeft er zorg voor gedragen dat zij haar autonomie behoudt. Zij alleen neemt verder de beslissingen welke haar ontwikkeling of haar economisch beleid eisen. Voor sommige punten zullen die beslissingen automatisch aan Griekenland worden opgelegd. Als voorbeeld is hierboven een verhoging of verlaging van het buiten-tarief vermeld. Andere beslissingen gelden slechts voor Griekenland, als de Associatieraad dat beslist. Daar nu deze Raad maar uit twee leden bestaat — de Gemeenschap en Griekenland — kan hij slechts met eenparigheid beslissen; de ene partij kan haar wil niet aan de andere opleggen. Bijgevolg zal de ontwikkeling van de Associatie afhangen van de mate waarin een gemeenschappelijke politieke wil zich nog doet gelden.

D'une façon plus précise, l'intervention du Conseil d'association est prévue pour des problèmes connexes à l'élimination des droits de douanes (art. 8, 10, 17, 18) ou des contingents (art. 26, 27, 28, 29, 31), à l'établissement du tarif extérieur (art. 20, 22), au commerce des produits agricoles (art. 34 à 40), à la circulation des personnes et la libération des services (art. 44 à 50) et à l'harmonisation des politiques (art. 52, 53, 56, 57, 58, 60, 61, 64).

8. Pour la conclusion d'un accord d'association, l'article 238 prévoit une procédure exclusivement communautaire mettant en mouvement le Conseil de Ministres, la Commission et l'Assemblée parlementaire. Cette dernière a protesté parce qu'elle a été consultée trop tard.

Mais en l'espèce, certaines dispositions du Traité dépassent les pouvoirs communautaires. Notamment, les États prennent chacun un engagement individuel à participer au financement, c'est-à-dire à la fourniture des 125 millions de dollars. De même, la clause visant le règlement judiciaire des différends, prévoit aussi l'intervention des États-membres considérés individuellement. C'est la raison pour laquelle l'approbation est demandée au Parlement belge. Les cinq autres parlements interviennent de leur côté, selon les dispositions de leur droit public interne.

9. L'Assemblée parlementaire européenne a donné son avis sur l'Accord (Rapport Kreissig, Bégué et Duvieusart, session 1961-1962, Doc. n° 60).

Elle s'est réjouie que cet Accord prouve, d'une façon concrète, le caractère ouvert de la Communauté et qu'il permette à la Grèce de prendre progressivement la place qui lui revient dans cette Communauté.

Elle s'est félicitée que l'association prenne la forme d'une union douanière débouchant sur une union économique.

Elle a constaté que la complexité de l'Accord s'explique par le souci constant de permettre à une économie hellénique encore peu développée de rejoindre celle des États-membres; aussi ces clauses ne peuvent être considérées comme des précédents. Chaque accord futur devra être apprécié selon ses mérites propres.

Elle a approuvé que la Communauté ait préservé l'intégrité de ses institutions tout en réalisant, d'autre part, l'égalité entre les parties au sein d'un Conseil d'association.

Pour toutes ces raisons, elle a donné un avis favorable.

Dans le même esprit, la Chambre belge pourrait donner son approbation au Traité qui lui est soumis et qui a été adopté à l'unanimité par votre Commission.

Le Rapporteur,
P. WIGNY.

Le Président,
A. VAN ACKER.

Meer bepaald is in de tussenkomst van de Associatieraad voorzien voor problemen in verband met de afschaffing van douanerechten (artt. 8, 10, 17, 18) of van contingenten (artt. 26, 27, 28, 29, 31), met de vaststelling van het buitentarief (artt. 20, 22), met de handel in landbouwprodukten (artt. 34 tot 40), met het vereen van personen en de liberalisatie van diensten (artt. 44 tot 50) en met de harmonisering van het beleid (artt. 52, 53, 56, 57, 58, 60, 61, 64).

8. Voor het sluiten van een associatieakkoord voorziet artikel 238 in een procedure die louter gemeenschappelijk is en de Ministerraad, de Commissie en het Parlement. Dit laatste heeft protest aangetekend omdat het te laat werd geraadpleegd.

Maar in die aangelegenheid gaan zekere bepalingen van het Verdrag de gemeenschappelijke machten te boven. Zo gaan de Staten elk de persoonlijke verbintenis aan deel te nemen aan de financiering, dit wil zeggen aan het bijeenbrengen van 125 miljoen dollar. De clausule, die de gerechtelijke regeling van de geschillen beoogt, voorziet eveneens de tussenkomst van de Lid-Staten, afzonderlijk genomen. Dit is de reden waarom de goedkeuring aan het Belgisch Parlement gevraagd wordt. De andere vijf parlementen komen hunnerzijds tussen volgens de bepalingen van hun intern publiek recht.

9. Het Europees Parlement heeft zijn advies over het akkoord gegeven (Verslag Kreissig, Bégué en Duvieusart, zitting 1961-1962, Stuk n° 60).

Zij heeft er zich over verheugd dat door dit Akkoord, op concrete wijze, het open karakter van de Gemeenschap wordt aangetoond en Griekenland in de mogelijkheid wordt gesteld trapsgewijze de plaats in te nemen die het in die Gemeenschap toekomt.

Zij heeft er zich over verheugd dat de associatie de vorm aanneemt van een douane-unie die uitloopt op een economische unie.

Zij heeft vastgesteld dat het ingewikkeld karakter van het Akkoord verklaard wordt door de bestendige zorg de nog weinig ontwikkelde Griekse economie in de mogelijkheid te stellen op gelijke hoogte te komen met die van de Lid-Staten; die clausules mogen dan ook niet als precedents beschouwd worden. Ieder toekomstig akkoord zal naar eigen verdienste moeten beoordeeld worden.

Zij heeft er haar instemming mede betuigd dat de Gemeenschap de integriteit van haar instellingen gewaardeert heeft, en daarbij tevens de gelijkheid tussen de partijen in een Associatieraad tot stand brengt.

Om al deze redenen heeft zij een gunstig advies uitgebracht.

De Belgische Kamer zou in dezelfde geest het haar voorgelegde Verdrag kunnen goedkeuren, dat eenparig door uw Commissie werd goedgekeurd.

De Verslaggever,
P. WIGNY.

De Voorzitter,
A. VAN ACKER.